

Research Paper: Validity and Reliability of WHOQOL-DIS Questionnaire in Iranian Older People with Disability

Nasrin Chehelamirani ¹, *Robab Sahaf ², Mehdi Rassafiani ³, Enayatollah Bakhshi ⁴

1. Department of Occupational Therapy, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

2. Iranian Research Center on Aging, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

3. Department of Occupational Therapy, Pediatric Neurorehabilitation Research Center, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

4. Department of Statistics and Computer, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

Received: 3 Mar. 2015

Accepted: 13 Sep. 2015

ABSTRACT

Objective The main purpose of the present study was to evaluate psychometric properties of Persian version of WHOQOL-DIS questionnaire in elderly people with disability.

Materials & Methods A classical psychometric method was used to evaluate validity and reliability of WHOQOL-DIS questionnaire in elderly people with disability. Lawshe, and Waltz and Bausell methods were used for assessing content validity. During convenient sampling, 205 elderly, whose score in WHOQOL-DIS questionnaire was more than 4, completed the SF-12 questionnaire in order to assess convergent validity and criterion validity (using known group's comparison). Reliability was estimated using internal consistency and test-retest reliability was determined by means of Intraclass Correlation Coefficients (ICC).

Results According to Lawshe, and Waltz and Bausell methods of content validity, acceptable scores were obtained for all items. Correlation between the WHOQOL-DIS questionnaire and the SF-12 scales was satisfactory except for social domain ($P=0.13$). The Intraclass Correlation Coefficients for score of questionnaire dimensions and total score was higher than 0.70. Cronbach's alpha for investigating Intraclass Correlation was higher than 0.70 except for social domain. Comparing known groups revealed distinctions in sex and health and disability status between elderly people ($P<0.001$).

Conclusion In general, the findings suggested that the WHOQOL-DIS questionnaire is a reliable and valid measure of health related quality of life among elderly people with disabilities. Therefore, the questionnaire can be used in the investigation on the quality of life of elderly people.

Keywords:

Validity, Reliability,
Elderly, Disability,
Quality of life,
Persian version of
WHOQOL-DIS

* Corresponding Author:

Robab Sahaf, MD, PhD

Address: Iranian Research Center on Aging, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Daneshjoo Blv., koodakyar St., Evin, Tehran, Iran.

Tel: +98 (912) 8204187

E-Mail: robabsahaf@gmail.com

بررسی روایی و پایایی نسخه فارسی پرسشنامه «کیفیت زندگی افراد ناتوان سازمان بهداشت جهانی» در افراد سالمند ناتوان (WHOQOL-DIS)

نسرين چهل امیراني^۱، رباب صاحف^۲، مهدى رصافيانى^۳، عنایت الله بخشى^۴

۱- گروه کاردمانی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران.

۲- مرکز تحقیقات سالمندی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران.

۳- گروه کاردمانی، مرکز تحقیقات توانبخشی اعصاب اطفال، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران.

۴- گروه کامپیوتر و آمار حیاتی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران.

حکایه

تاریخ دریافت: ۱۲ آسفند ۱۳۹۳

تاریخ پذیرش: ۲۲ شهریور ۱۳۹۴

هدف تعیین ویژگی‌های روان‌سنگی نسخه فارسی پرسشنامه «کیفیت زندگی افراد ناتوان سازمان بهداشت جهانی» در سالمندان ایرانی مبتلا به ناتوانی، هدف اصلی این پژوهش است.

روش پژوهش در مقاله حاضر، با استفاده از روش روان‌سنگی کلاسیک به بررسی روایی و پایایی «پرسشنامه سنجش ناتوانی سازمان بهداشت جهانی» در سالمندان مبتلا به ناتوانی پرداخته شد. در بررسی روایی محتوا، از دو روش «لاوش» و «والتس و بازل» استفاده شد. طی نمونه‌گیری در دسترس، ۵۰ سالمندی که نمره «پرسشنامه سنجش ناتوانی سازمان بهداشت جهانی» آنها از ۴ بیشتر شده بود به منظور بررسی روایی سازه از نوع همگرایابی پرسشنامه SF-12 و روایی ملکی از نوع مقایسه گروه‌های شناخته شده (سن، جنس، گزارش فرد از وضعیت سلامتی و ناتوانی خود، تاثیر ناتوانی) پرسشنامه را تکمیل کردند. برای تعیین پایایی درونی و آزمون-بازآزمون بهترین از آلفای کرونباخ و ضریب همبستگی درون‌دهای (ICC) و برای تحلیل نتایج از نرم افزار SPSS نسخه ۲۰ استفاده شد.

باندها در بررسی روایی محتوا طبق روش لاوش و والتس و بازل برای همه آیتم‌ها نمره قابل قبولی به دست آمد. بین پرسشنامه WHOQOL-DIS و ۱۲-SF غیر از بعد اجتماعی ($P=0.13$) همیستگی قابل قبولی ($P<0.001$) وجود داشت. ضریب همبستگی درون‌دهای (ICC) برای نمره ابعاد پرسشنامه و نمره کل بیشتر از ۰.۷۰ بود. آلفای کرونباخ به منظور بررسی همخوانی درونی پرسشنامه برای کلیه ابعاد بهترین اجتماعی بالای ۰.۷۰ بود. مقایسه بین گروه‌های شناخته شده، حاکی از وجود تمایز بین جنسیت و وضعیت ناتوانی و سلامتی در بین سالمندان است ($P<0.001$).

نتیجه‌گیری براساس باقتهای این پژوهش، به نظر می‌رسد که پرسشنامه «کیفیت زندگی افراد ناتوان سازمان بهداشت جهانی» از روایی ظاهری، محتوا، سازه، ملکی و پایایی قابل قبولی در سالمندان مبتلا به ناتوانی برخوردار باشد؛ بنابراین، می‌توان از این پرسشنامه در تحقیقات مربوط به کیفیت زندگی سالمندان مبتلا به ناتوانی استفاده نمود.

کلیدواژه‌ها:

روایی، پایایی، سالمند، ناتوان، کیفیت زندگی، نسخه فارسی پرسشنامه WHOQOL-DIS

مقدمه

انطباق فرد با شرایط ناگهانی و ناتوانی در برقراری مجدد تعادل همراه است [۱]. سالمندی بیشتر با یک کاهش در عملکرد کارکردن^۱ و ناتوانی‌های مختلفی از جمله ذهنی، شناختی، جسمی، اجتماعی و اقتصادی همراه است به‌طوری که پس از میان‌سالی طی هر سال به‌طور میانگین ۱/۵٪ از کارایی عملکرد جسمی و ذهنی فرد کاسته می‌شود [۲-۴].

ناتوانی، یک واژه کلی و عمومی است که توسط سازمان بهداشت

1. Functional performance

براساس گزارش سازمان ملل تا سال ۲۰۵۰، جمعیت سالمندان جهان به میزان دو برابر افزایش خواهد یافت. در کشور ایران نیز تا سال ۲۰۵۰، ۲۰۵۰ به دنبال افزایش جمعیت سالمندان در جهان، پیش‌بینی می‌شود جمعیت سالمندان ایران ۴/۵ برابر افزایش یابد [۱]. سالمندی یک فرایند زیستی و اجتماعی‌پذیر از زندگی به‌حساب می‌آید که از تحلیل تدریجی سیستم‌های مختلف بدن طی گذشت زمان ناشی می‌شود و این تغییرات با کاهش قابلیت

* نویسنده مسئول:

دکتر رباب صاحف

نشانی: تهران، اوین، بلوار دانشجو، خیابان کودکیار، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، مرکز تحقیقات سالمندی.

تلفن: ۰۴۱۸۷ ۸۲۰ (۹۱۲) ۹۸

ایمیل: robabsahaf@gmail.com

طی طراحی این پرسشنامه توسط گروه «پاور»^{۱۱} و همکاران (۲۰۱۰) در سازمان بهداشت جهانی، ویژگی‌های روان‌سنجدی آن از طریق دو روش کلاسیک و مدرن محاسبه شد که قابل قبول بود [۱۷]. در سال ۲۰۱۰، «لوکاس کاراسکو»^{۱۲} و همکاران با استفاده از روش نمونه‌گیری غیرتصادفی، ۱۴۹ فرد مبتلا به ناتوانی جسمی ناشی از بیماری نورودژنراتیو را از دو مرکز در کشور اسپانیا انتخاب نمودند و با بررسی آن به تعیین روایی و پایایی این پرسشنامه پرداختند. با توجه به نتایج این پژوهش، پایایی این پرسشنامه براساس همخوانی درونی ۰/۸۱ قابل قبول بود [۱۲]. در سال ۲۰۱۴ در کشور بربل، برای بررسی روایی و پایایی پرسشنامه WHOQOL-DIS «بردمیر»^{۱۳} و همکاران، طی نمونه‌گیری در ۱۵ مرکز، روی ۱۶۲ فرد با مشکلات جسمی و ۱۵۶ فرد با مشکلات ذهنی مطالعه‌ای انجام دادند که نتایج آن نشان‌دهنده وجود همخوانی درونی قابل قبول با آلفای کرونباخ ۰/۷۷ و پایایی آزمون-بازآزمون آن به وسیله ICC، ۰/۷۴ محاسبه گردید که قابل قبول بود [۱۵].

این پرسشنامه با توجه به برخورداری از تعریف مناسب از کیفیت زندگی مطابق با تعریف سازمان بهداشت جهانی، تعریف مناسب از ناتوانی مطابق با طبقه‌بندی بین المللی از عملکرد، ناتوانی و سلامت (ICF) و با توجه به پیشنهاد طراح این ابزار به استفاده از آن در گروه سالم‌مندان که ناتوانی‌های بی‌شماری دارند، انتخاب شد.

روش بررسی

تحقیق حاضر، مطالعه‌ای غیرتجربی از نوع روش‌شناسی^{۱۴} است که به بررسی روایی و پایایی پرسشنامه WHOQOL-DIS در سالم‌مندان ایرانی مبتلا به ناتوانی می‌پردازد. این مطالعه در طی سه مرحله صورت گرفت: در مرحله اول، به بررسی روایی محتوایی از طریق مشورت و نظرخواهی از ۳ متخصص کارشناس ارشد کاردرمانی، ۷ متخصص دکترای کاردرمانی و ۱۰ متخصص دکترای سالم‌مندی صورت گرفت و از نظرات آنها برای بررسی روایی محتوایی از دو روش لاوشه^{۱۵} (۱۹۷۵) و والتی و بازل^{۱۶} (۱۹۸۳) استفاده گردید. در روش لاوشه، ضرورت وجود هر سؤال توسط یک پرسشنامه نظرسنجی سه‌گزینه‌ای ۱- ضرورتی [۱۸] ندارد؛ ۲- ضروری نیست ولی مفید است؛ ۳- ضروری است [۱۸] مورد سؤال قرار می‌گیرد. در این روش برای تحلیل نتایج، از دو مقیاس نسبت روایی محتوایی (CVR)^{۱۷} و شاخص روایی محتوایی

جهانی برای تعریف نقص^۲، محدودیت فعالیت^۳ و محدودیت مشارکت^۴ ناشی از شرایط سلامتی، خواه یک نقص باشد یا بر اثر یک بیماری مزمن به وجود آمده باشد، استفاده می‌شود [۱۵]. وجود ناتوانی در سالم‌مندان باعث کاهش کیفیت زندگی آنان می‌شود و طی بررسی‌های انجام‌شده کاهش کیفیت زندگی، می‌تواند سبب اختلال در انجام کارهای روزمره زندگی، مشارکت افراد سالم‌مند، افسردگی و انزواج اجتماعی شود [۱۶ و ۱۷].

در سال‌های اخیر یکی از مهم‌ترین شاخص‌ها و معیارهای قبل سنجش برای تعیین نیازها و شرایط سلامتی سالم‌مندان و بهبود آن، شاخص کیفیت زندگی است [۱۸ و ۱۹]. که به عنوان یک ارزیاب مرجع^۵ مهم برای ارزیابی برنامه‌های طراحی شده به منظور ارتقای سلامت و سالم‌مندی فعال^۶- که یک هدف مهم در توان بخشی محسوب می‌شود- به کار می‌رود [۱۱ و ۱۰]. کیفیت زندگی بیشتر به صورت کمی و به عنوان توانایی فرد در انجام فعالیت‌های روزمره زندگی ارزیابی می‌شود، در حالی که با توجه به تعریف کیفیت زندگی توسط سازمان بهداشت جهانی (۱۹۹۵) که آن را به عنوان ادراک و پندار فرد از موقعیتش در زندگی در رابطه با اهداف، توقعات و استانداردهای موجود در بافت فرهنگ و سیستم‌های ارزشی ای که در آن زندگی می‌کند تعریف کرده است، دید فرد از کیفیت زندگی خود نیز اهمیت دارد [۱۰ و ۱۲].

توجه به کیفیت زندگی و تأثیر عوامل مختلف بر آن و اصلاح شیوه زندگی سالم‌مندان، تا حد زیادی می‌تواند کارایی و استقلال سالم‌مندان را افزایش دهد و آنها را در کنترل پیامدهای سالم‌مندی و درمان‌های مختلف یاری نماید [۱۳]. برای ارزیابی کیفیت زندگی، پرسشنامه‌های مختلفی وجود دارد که یکی از معتبرترین آنها که در بسیاری از مطالعات ناتوانی به کار گرفته شده است [۱۴-۱۶] و [۱۲، ۱۵، ۱۲]: «پرسشنامه کیفیت زندگی افراد ناتوان سازمان بهداشت جهانی»^۷ محسوب می‌شود. این پرسشنامه در سال ۲۰۱۰ براساس مطالعه در ۴۰ مرکز مختلف جهان، برای ارزیابی کیفیت زندگی عمومی بزرگسالان مبتلا به ناتوانی‌های ذهنی یا جسمی به عنوان یک ابزار بین‌فرهنگی براساس رویکرد طبقه‌بندی بین‌المللی عملکرد، ناتوانی و سلامت (ICF)^۸ توسط سازمان بهداشت جهانی ارائه شد [۱۷]. علاوه بر این، دو نسخه ناتوانی جسمی^۹ و ناتوانی ذهنی^{۱۰}، به صورت یک فرم به پرسشنامه WHOQOL-BREF یا WHOQOL-100 اضافه شده است.

2. Impairments

- 3. Activity limitation
- 4. Participation restriction
- 5. Outcome measure
- 6. Active aging
- 7. WHOQOL-DIS
- 8. International Classification Of Function, Disability & Health (ICF)
- 9. Physical Disability (PD)
- 10. Intellectual Disability (ID)

11. Power
12. Lucas-Carrasco
13. Bredemeier
14. Methodological
15. Lawshe
16. Waltz & Bausell
17. Content validity ratio

جدول ۱. ویژگی‌های جمعیتی نمونه مورد مطالعه (n=۲۰۵).

متغیر	میانگین (انحراف معیار)	تعداد	درصد
جنسیت	سالمند جوان (حدوده سنی ۷۵-۶۰)	۸۸	۴۲/۹
جنسیت	سالمند زن (حدوده سنی ۷۶-۸۵)	۱۱۷	۵۷/۱
سن (سال)	سالمند کهن‌سال (بالای ۸۵ سال)	۱۷۰	۸۲/۹
سن (سال)	سالمند پیر (حدوده سنی ۶۰-۷۵)	۳۴	۱۶/۶
سن (سال)	میانگین (انحراف معیار)	۱	۰/۵
وضعیت تأهل	مجرد	۴	۲
وضعیت تأهل	متاهل	۱۳۷	۷۱/۷
وضعیت تأهل	طلاق گرفته	۴	۲
وضعیت تأهل	همسر فوت شده	۵۰	۲۴/۴
تحصیلات	بی‌سوانح	۶۸	۳۳/۲
تحصیلات	ابتدایی	۷۲	۳۵/۱
تحصیلات	راهنمایی و دبیرستان	۵۳	۲۵/۹
تحصیلات	دانشگاهی	۱۲	۵/۹
شغل	کار با دستمزد (حقوق)	۲۵	۱۲/۵
شغل	کار داوطبلانه (بدون گرفتن دستمزد)	۴	۲
شغل	کار در خانه (مثل خانه‌داری‌ومن یا انجام کارهای خانه)	۹۰	۴۳/۹
شغل	بازنشسته	۶۵	۳۱/۷
شغل	هیچ‌کدام	۲۱	۹/۹
وضعیت سلامتی گزارش شده توسط فرد	بیمار	۱۸۱	۸۷/۳
وضعیت سلامتی گزارش شده توسط فرد	سالم	۲۴	۱۱/۷
نوع بیماری	قلبی-عروقی	۷۰	۳۹/۱
نوع بیماری	نوروولوزی	۸۷	۳۲/۴
نوع بیماری	ارتوپیدی	۳۴	۱۶/۶
نوع بیماری	عنزی-عروقی	۴	۲
نوع بیماری	بیماری‌های عمومی	۹۱	۴۴/۴
وضعیت ناتوانی گزارش شده توسط فرد	بله	۱۱۸	۵۷/۶
وضعیت ناتوانی گزارش شده توسط فرد	خیر	۸۷	۴۲/۴
تأثیر ناتوانی بر زندگی فرد	کم و متوسط	۳۳	۱۶/۲
تأثیر ناتوانی بر زندگی فرد	شدید و خیلی شدید	۸۵	۴۱/۵
درآمد	بالاتر از متوسط	۱۵	۷/۳
درآمد	کمی بالاتر از متوسط	۴۶	۱۲/۷
درآمد	متوسط	۹۶	۴۶/۸
درآمد	کمی پایین‌تر از متوسط	۴۳	۲۱/۰
درآمد	پایین‌تر از متوسط	۲۵	۱۲/۲

توابع تئوری

شرکت در پژوهش را تکمیل کردن و درنهایت، درصورتی که نمره پرسشنامه II WHODAS ^{۲۱} آنها بیشتر از ۴ بود و بهعنوان ناتوان شناخته می‌شدند، وارد پژوهش شدند. حجم نمونه با توان ۵۰=۱-۸۰ درصد احتمال خطای پرسشنامه نوع اول (۵ درصد) با آگاهی از دیگر مطالعات مشابه ($I=0.262$) ^[۱۲] که در آنها ۱۳۰ نمونه محاسبه شده بود، بهمنظور افزایش دقت ۲۰۰ نفر تعیین شد. طی نمونه‌گیری، هر سالماندی که به ادامه همکاری تمایلی نداشت، می‌توانست از روند مطالعه خارج شود و به سالماندان این اطمینان خاطر داده شد که اطلاعات آنها افشا نخواهد شد و شرکت در این مطالعه هیچ‌گونه هزینه‌ای برای آنها نخواهد داشت. [توابختنی](#)

برای بررسی روابی سازه از نوع همگرا، نمرات ابعاد نسخه فارسی پرسشنامه WHOQOL-DIS با نمرات پرسشنامه SF-12 و نمره آیتم کیفیت زندگی کلی که در برخی مطالعات بهعنوان یک مقیاس درنظر گرفته می‌شود ^[۱۱ و ۱۲] مقایسه شد و برای توصیف ضرایب، مقدار بین ۰/۸۱ تا ۱ بهعنوان همبستگی عالی، ۰/۶۱ تا ۰/۸۰ خیلی خوب، ۰/۴۱ تا ۰/۶۰ خوب، ۰/۴۰ تا ۰/۲۱ متوسط، ۰/۲۰ تا ۰/۰۰ ضعیف درنظر گرفته شد ^[۲۱]. در بررسی روابی ملکی از نوع مقایسه گروههای شناخته شده، به مقایسه میانگین نمرات ابعاد پرسشنامه WHOQOL-BREF و WHOQOL-DIS با عوامل اجتماعی-جمعيت‌شناختی مانند سن، جنس، وضعیت تأهل، میزان درآمد، گزارش فرد از وضعیت سلامتی و ناتوانی خود و میزان تأثیر ناتوانی بر زندگی فرد پرداخته شد.

پایایی آزمون-بازآزمون از طریق مقایسه دو نمره ابعاد پرسشنامه نسخه فارسی پرسشنامه WHOQOL-DIS که طی دو بار با فاصله زمانی دو هفته بهوسیله ۴۶ سالماند تکمیل گردیده بود، سنجیده شد و بهمنظور بررسی همخوانی درونی از آلفای کرونباخ استفاده شد (حداقل میزان مورد قبول برای آلفای کرونباخ ۰/۷۰ است) ^[۲۲].

ابزار پژوهش

برای انجام پژوهش حاضر، اطلاعات موردنیاز از طریق ابزارهای ذیل بهدست آمد:

۱- پرسشنامه «درباره شما»: این پرسشنامه، بهمنظور جمع‌آوری اطلاعات اجتماعی-جمعيت‌شناختی ^{۲۳} و ادراک فرد از وضعیت سلامتی و ناتوانی خود و تأثیر ناتوانی بر زندگی فرد طراحی شده است ^[۲۳]؛

۲- پرسشنامه SF-12: این پرسشنامه، فرم خلاصه شده و کاربردی تر پرسشنامه SF-36 است که توسط «گاندک» ^{۲۴} و همکاران در سال ۱۹۹۸ طراحی شده است. پرسشنامه SF-12 ابزاری عمومی برای اندازه‌گیری وضعیت سلامت در افراد ۱۴ سال به بالا محسوب می‌شود

21. World Health Organization Disability Assessment Schedule 2.0

22. Socio-Demographic

23. Gandek

^{۱۸} استفاده می‌شود که مقیاس نسبت روابی محتوای از طریق فرمول ذیل محاسبه می‌شود: $CVR = \frac{n_e - N/2}{N/2}$ که گزینه «ضروری است» را انتخاب کرده‌اند و «N» معرف تعداد کل متخصص‌هاست.

$$CVR = \frac{n_e - N/2}{N/2}$$

شاخص روابی محتوای از طریق محاسبه میانگین همه CVR ها بهدست می‌آید.

در روش «والتس و بازل»، برای بررسی روابی محتوای سؤالات پرسشنامه WHOQOL-DIS از لحاظ ارتباط،وضوح، سادگی از یک پرسشنامه نظرسنجی که دارای گزینه‌هایی با مقیاس لیکرت است؛ برای مثال از جهت وضوح گزینه‌های ۱- واضح نیست؛ ۲- نسبتاً واضح است؛ ۳- واضح است؛ ۴- کاملاً واضح است؛ استفاده می‌شود. برای تحلیل نظرات از دو مقیاس شاخص روابی محتوای در سطح آیتم‌ها ^{۱۹} و شاخص روابی محتوای در سطح مقیاس ^{۲۰} استفاده می‌شود که از طریق تعداد متخصصانی که گزینه ۳ یا ۴ را انتخاب کرده‌اند نسبت به کل متخصصان محاسبه می‌شود. $S-CVI$ نیز میانگین کل شاخص‌های روابی محتوای در سطح آیتم است ^[۱۹ و ۲۰]. بهمنظور بررسی روابی ظاهری پرسشنامه، از ۲۰ متخصص سالماندی و کاردرمانی و ۶ سالماند، درباره میزان سنجش مفهوم موردنظر، مناسب و قابل استفاده بودن برای جامعه ایرانی، قابل فهم بودن برای سالماند ایرانی مبتلا به ناتوانی، مناسب بودن از لحاظ سنجش موضوع و شکل و ظاهر نسخه فارسی پرسشنامه WHOQOL-DIS در یک پرسشنامه نظرسنجی که شامل سه گزینه «در حد مطلوب»، «در حد قابل قبول» و «غیرقابل قبول بود»، نظرخواهی شد.

در مرحله دوم مطالعه، پس از بررسی روابی محتوای و ظاهری نسخه فارسی پرسشنامه WHOQOL-DIS با پرسشنامه WHO-QOL-BREF در سالماندان مبتلا به ناتوانی، بهمنظور بررسی اولیه پرسشنامه از نظر مدت زمان لازم برای تکمیل آن و ایجاد تغییرات لازم، این پرسشنامه توسط ۲۰ سالماند مبتلا به ناتوانی تکمیل شد. جامعه مورد مطالعه، افراد سالماند ایرانی مبتلا به ناتوانی بود. در مرحله پایانی، نمونه‌گیری، بررسی پایایی و روابی ملکی و سازه پرسشنامه WHOQOL-DIS صورت پذیرفت. نمونه‌گیری بهصورت نمونه دردسترس از سالماندان مبتلا به ناتوانی حاضر در پارک‌ها، فرهنگسراها و مراکز بازنشستگی تهران انجام شد؛ بدین صورت که کلیه سالماندانی که سن ۶۰ سال یا بیشتر داشتند بهصورت حضوری توسط پژوهشگر برای شرکت در مطالعه دعوت شدند و پس از ارائه توضیحاتی درباره پژوهش، فرم رضایت‌نامه

18. Content validity index

19. Item-level Content Validity Index

20. Scale-level Content Validity Index/ Averaging Calculation Method

کنترل^{۲۷}، انتخاب^{۲۸}، خودمختاری^{۲۹}، توانایی برقراری ارتباط^{۳۰}، پذیرش اجتماعی^{۳۱}، احترام^{۳۲}، ارتباط و شبکه اجتماعی^{۳۳}، مشارکت و همکاری اجتماعی^{۳۴}، پتانسیل‌های فردی^{۳۵} به عنوان یک مقیاس می‌شود. آیتم‌ها دارای پاسخ‌های پنج گزینه‌ای لیکرتی در نسخه جسمی و پاسخ‌های سه گزینه‌ای لیکرتی (توسط صورتک‌های خندان) به جز سوالات ۱ و ۲۷ در نسخه ذهنی هستند. سوالات مربوط به ۲ هفته قبل تاکنون، دارای آلفای کرونباخ ۰/۸۱ است که توسعه خود سالم‌ناتوان طی مصاحبه تکمیل می‌شود. دامنه نمره‌گذاری این آزمون از ۴ تا ۲۰ است که نمره بیشتر بیانگر کیفیت زندگی بالاتر بود که می‌توان نمرات خام را براساس الگوریتم سازمان بهداشت جهانی، به مقیاس ۱۰۰ نمره‌ای سازمان بهداشت جهانی تبدیل کرد [۱۷۲۳].

-۵- پرسشنامه WHODAS II: این پرسشنامه ۳۶ سؤالی که براساس چهارچوب ICF توسعه سازمان بهداشت جهانی در سال ۱۹۹۸ طراحی شده است، برای ارزیابی ناتوانی در بزرگسالان توصیه شده است. پرسشنامه توسعه پژوهشگر و با مصاحبه کامل می‌شود و افراد را در ۶ حوزه برقراری ارتباط و درک مطلب، تحرک و جابه‌جایی، مراقبت‌از‌خود، سازش و زندگی با دیگران، وظایف مرتبط با زندگی روزمره و مشارکت در جامعه مورد بررسی قرار می‌دهد و دارای آلفای کرونباخ ۰/۹۸ است [۲۶]. در مطالعه‌ای که توسعه «محمد رضا شهبازی» و همکاران (۱۳۸۶) روی سالم‌ناتوان انجام شد، میزان ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۷ به دست آمد [۲۷]. در این مطالعه، از این پرسشنامه به منظور تشخیص سالم‌ناتوانه استفاده می‌شود که در صورت داشتن نمره بالای ۴، سالم‌ناتوان فرد مبتلا به ناتوانی شناخته می‌شود [۲۷].

تحلیل‌های آماری این پژوهش به وسیله نسخه ۲۰ نرم‌افزار SPSS صورت گرفت. به منظور تحلیل آمارهای توصیفی از شاخص‌های آماری میانگین و انحراف معیار برای متغیرهای کمی و محاسبه مقادیر فراوانی و درصد فراوانی برای متغیرهای کیفی استفاده شد. بررسی روانی سازه از نوع همگرا بدليل تعداد بالای شرکت‌کنندگان از طریق ضریب همبستگی پیرسون صورت پذیرفت. علاوه بر این، بدليل ماهیت رتبه‌ای بودن متغیر نمره آیتم کیفیت زندگی کلی، ضریب همبستگی اسپیرمن به کار گرفته شد. به منظور تحلیل‌های آماری در بررسی روانی ملاکی از نوع مقایسه گروه‌های شناخته شده، از دو آزمون تی و آنوا^{۳۶} استفاده گردید. پایابی آزمون-بازآزمون به وسیله شاخص همبستگی

که شامل ۱۲ سؤال و دو مقیاس ذهنی و جسمی و ۸ زیرمقیاس (عملکرد جسمی، محدودیت در ایفای نقش جسمی، دردهای بدنی، سلامت عمومی، انرژی و نشاط، عملکرد اجتماعی، ایفای نقش عاطفی و سلامت روحی-روانی) است [۲۴]. در ۱۴ آزمون روانی مربوط به آیتم‌های جسمی این ابزار، برای ۱۲ آیتم جسمی برآورد روانی نسبی به طور متوسط ۰/۶۷ و در ۶ آزمون روانی مربوط به آیتم‌های ذهنی، این برآورد به طور متوسط ۰/۹۷ است. ارزیابی پایابی این ابزار به روش پایابی در دفعات پرسشنامه صورت پذیرفت که برای ۱۲ آیتم میزان همبستگی ۰/۸۹ و ۰/۷۶ گزارش شده است. در کشور ایران، این ابزار توسعه «منتظری» (۱۳۸۹) با آلفای کرونباخ ۰/۷۲ و ۰/۷۲ به ترتیب برای حیطه‌های جسمی و روانی و با روانی همگرای بالایی بین عملکرد جسمی، محدودیت در ایفای نقش جسمی، دردهای بدنی و سلامت عمومی با نمرات PCS-۱۲ و همبستگی مناسب بین انرژی و نشاط، عملکرد اجتماعی، ایفای نقش عاطفی و سلامت روحی-روانی و MCS-۱۲ معتبر شده است [۲۱].

-۳- پرسشنامه WHOQOL-BREF: پرسشنامه مذکور، یک ابزار اندازه‌گیری کیفیت زندگی عمومی است و ۲۶ سؤال را دربردارد که ۲۴ سؤال آن در یک گروه شامل ۴ بعد جسمی، روان‌شناختی، اجتماعی و محیط و ۲ سؤال عمومی درباره کیفیت زندگی عمومی و رضایت از سلامتی است و برای بعد جسمی و بعد محیط به ترتیب دارای آلفای کرونباخ ۰/۶۶ و ۰/۸۴ است. در ایران نیز «جات» و همکاران (۱۳۸۵) به بررسی روانی و پایابی این آزمون پرداختند که مقدایر همبستگی درون‌خوشه‌ای و آلفای کرونباخ در تمام حیطه‌ها بیشتر از ۰/۷۰ به دست آمد، اما در حیطه روابط اجتماعی مقدار آلفای کرونباخ ۰/۵۵ بود. از سوی دیگر در ۸۳ درصد موارد، همبستگی هر سؤال با حیطه اصلی خود از حیطه‌های دیگر بالاتر بود و امتیازهای گروه‌های سالم و بیمار در حیطه‌های گوناگون اختلاف معنی داری داشتند؛ بنابراین، نتایج به دست آمده حاکی از روانی و پایابی و قابل قبول بودن عوامل ساختاری این ابزار در ایران در گروه‌های سالم و بیمار است [۲۵].

-۴- پرسشنامه WHOQOL-DIS: این پرسشنامه در سال ۲۰۱۰ توسعه سازمان بهداشت جهانی برای ارزیابی کیفیت زندگی عمومی بزرگسالان مبتلا به ناتوانی‌های ذهنی و جسمی ارائه [۱۷] و به صورت فرمی به پرسشنامه WHOQOL-BREF یا WHO-QOL-۱۰۰ افزوده شد. این پرسشنامه افزوده شده درابتدا شامل یک سؤال عمومی در مورد تأثیر ناتوانی روی زندگی روزانه فرد و ۱۲ سؤال (تمایز و افتراق^{۳۷}، طرفداری و حمایت^{۳۸}، چشم‌انداز و آینده^{۳۹}

27. Control

28. Choice

29. Autonomy

30. Communication Ability

31. Social Acceptance

32. Respect

33. Social Network And Interaction

34. Social Inclusion And Contribution

35. Personal Potential

36. ANOVA

24. Discrimination

25. Advocacy

26. Future Prospects

جدول ۲. رابطه بین ابعاد پرسشنامه WHOQOL-BREF و WHOQOL-DIS با سؤال کیفیت زندگی کلی و SF-۱۲

ناتوانی	محیط	اجتماعی	روان‌شناختی	جسمانی	
<۰/۳۶*	<۰/۵۲*	<۰/۳۷*	<۰/۵۹*	<۰/۴۳*	سوال کیفیت زندگی کلی
<۰/۰۰۱	<۰/۰۰۱	<۰/۰۰۱	<۰/۰۰۱	<۰/۰۰۱	
<۰/۵۶**	<۰/۴۷**	<۰/۴۹**	<۰/۶۵**	<۰/۵۵**	حیطه روانی پرسشنامه SF-۱۲
<۰/۰۰۱	<۰/۰۰۱	<۰/۰۰۱	<۰/۰۰۱	<۰/۰۰۱	
<۰/۳۷**	<۰/۴۵**	<۰/۱۰**	<۰/۳۸**	<۰/۶۸**	حیطه جسمانی پرسشنامه SF-۱۲
<۰/۰۰۱	<۰/۰۰۱	<۰/۱۳*	<۰/۰۰۱	<۰/۰۰۱	

توانبخننی

* ضریب همبستگی اسپیرمن؛ ** ضریب همبستگی پیرسون.

درون خوشهای (ICC)، با فاصله اطمینان (IC) ۰/۹۵ صورت گرفت و برای بررسی همخوانی درونی از آلفای کرونباخ استفاده شد.

از نظر سادگی، مقدار CVI-۱ برای سؤال ششم ۰/۷۶، سؤال هفتم ۰/۵۷ و سؤال نهم ۰/۶۵ محاسبه شد و آنچایی که حداقل مقدار قابل قبول برای CVI-۱، ۰/۷۹ و CVI-۲، ۰/۷۶ محسوب می‌شود، بنابراین، سؤالات ذکر شده در بالا به اصلاحاتی نیاز داشتند [۲۸]. در مطالعه مقدماتی، زمان لازم برای تکمیل پرسشنامه توسط خود سالمند ۲۰ دقیقه و توسط مصاحبه ۱۰ دقیقه تخمین زده شد. پس از انجام مطالعه مقدماتی، اصلاحات لازم به منظور ساده‌سازی سؤالات برای گروه سالمندان مبتلا به ناتوانی طبق نظر کارشناسان صورت گرفت.

در این مطالعه در مرحله آزمون، ۰/۰۵ سالمند مبتلا به ناتوانی‌های قلبی-عروقی، نورولوژی، ارتوپدی، مغزی-عروقی و بیماری‌های عمومی که ۰/۱٪ از آنها زن بودند و در مرحله بازآزمون ۰/۴۶ نفر شرکت کردند. میانگین سنی نمونه‌ها ۶۸/۱ با انحراف معیار ۶/۶۱ است. بهترتب ۸۳/۳٪ و ۵۷/۶٪ از افراد شرکت کننده گزارش دادند که

در بررسی روای ظاهری، پرسشنامه از لحاظ میزان سنجش مفهوم موردنظر، مناسب و از نظر قابل استفاده بودن برای جامعه ایرانی، قابل فهم بودن برای سالمند ایرانی، مناسب بودن از لحاظ سنجش موضوع در حد مطلوب و قابل قبول گزارش شد. براساس روش لاوشه (۱۹۷۵) حداقل و حداقل میزان CVR به ترتیب ۰/۵۳ و ۰/۹۲ به دست

آمد و میزان CVI برابر با ۰/۸۳ محاسبه شد که برای ۲۶ کارشناس براساس جدول لاوش، حداقل مقدار مورد قبول CVR تقریباً ۰/۳۷ و کمترین مقدار CVR ۰/۵۳ بود.

در روش والت و بازل (۱۹۸۳) در بررسی از نظر وضوح، حداقل مقدار CVI-۱ برای سؤال هفتم ۰/۶۹، سؤال نهم ۰/۵۳ و سؤالات ۱۱، ۰/۶۹ به دست آمد.

جدول ۳. اختلاف میانگین بین ابعاد پرسشنامه WHOQOL-BREF و WHOQOL-DIS با گروه‌های شناخته شده.

ناتوانی	محیط			اجتماعی			روان‌شناختی			جسمانی			متغیر (تعداد)						
	میانگین (انحراف معیار)	مقدار احتمال																	
۰/۰۰۲	۵۳/۸ (۱۳/۹)	۰/۱۹۵	۵۴/۷ (۱۵/۴)	۰/۰۳۲	۵۹/۱ (۲۰/۲)	۰/۰۳۳	۵۷/۴ (۱۹/۶)	۰/۰۰۱	۵۷/۹ (۱۸/۱)	۰/۰۰۱	۵۷/۸ (۱۷/۹)	۰/۰۰۱	مرد (۸)						
	۵۷/۵ (۱۴/۵)		۵۱/۹ (۱۳/۸)		۶۹/۸ (۱۶/۵)		۵۱/۵ (۱۹/۲)		۴۹/۲ (۱۷/۳)		۴۹/۲ (۱۷/۳)		زن (۱۱۷)						
جنس*													۰/۰۰۱						
سن**													۰/۰۰۱						
۰/۵۱۹	۶۰/۶ (۱۴/۴)	۰/۲۹۹	۵۳/۷ (۱۲/۹)	۰/۲۲۸	۶۳/۰ (۱۸/۲)	۰/۲۵۸	۵۹/۷ (۱۹/۵)	۰/۲۹۵	۵۳/۸ (۱۷/۹)	۰/۰۰۱	۵۳/۸ (۱۷/۹)	۰/۰۰۱	سالمند جوان (۱۷۰)						
	۵۷/۷ (۱۵/۴)		۴۹/۲ (۱۶/۶)		۵۸/۳ (۲۰/۲)		۴۹/۳ (۲۰/۶)		۴۸/۲ (۱۹/۶)		۴۸/۲ (۱۹/۶)		سالمند پیر (۳۰)						
۰/۱۲۵	۶۴/۱ (۱۲/۵)	۰/۱۰۵	۵۶/۲ (۱۰/۵)	۰/۱۲۸	۶۱/۶ (۱۲/۶)	۰/۱۲۸	۶۱/۶ (۹/۹)	۰/۰۰۱	۵۲/۸ (۱۲/۹)	۰/۰۰۱	۵۲/۸ (۱۲/۹)	۰/۰۰۱	سالمند کهن سال (۵)						
	۶۰/۶ (۱۲/۵)		۵۳/۷ (۱۰/۵)		۶۳/۰ (۱۲/۶)		۵۹/۷ (۹/۹)		۵۳/۸ (۱۷/۹)		۵۳/۸ (۱۷/۹)		سالمند کهن سال (۵)						

ناتوانی		محیط		اجتماعی		روان‌شناختی		جسمانی		متغیر (تعداد)				
مقدار احتمال	میانگین (انحراف معیار)	مقدار احتمال	میانگین (انحراف معیار)	مقدار احتمال	میانگین (انحراف معیار)	مقدار احتمال	میانگین (انحراف معیار)	مقدار احتمال	میانگین (انحراف معیار)					
** تحقیقات														
+/-0.2	55/3	46/3	61/7	48/3	42/3	ابتدایی (۷۲)	بی‌سود (۶۸)	راهنمایی و دیپرستان (۵۳)	دانشگاهی (۱۲)	گزارش فرد از وضعیت سلامتی *				
	(15/-)	(14/1)	(18/5)	(18/3)	(16/3)									
	61/7	59/1	61/9	59/2	59/5									
	(14/1)	<+/-0.1	(13/7)	(16/7)	(19/3)		<+/-0.1							
	52/5	57/1	61/7	58/0	58/8									
	(13/3)	(14/7)	(21/0)	(18/8)	(16/2)									
	59/8	52/5	70/8	68/0	72/0									
+/-0.2	(11/1)	(15/7)	(14/8)	(21/5)	(19/1)	گزارش فرد از وضعیت ناتوانی *	سلام (۳۴)	بیمار (۱۸)	بله (۱۱۸)	کم و متوسط (۲۹)				
	68/7	52/5	70/8	71/8	72/7									
	(12/5)	+/-0.1	(13/1)	(13/2)	(11/3)		<+/-0.1							
	59/1	51/8	61/2	51/7	50/3									
	(14/5)	(14/9)	(18/7)	(19/2)	(17/2)									
* تأثیر ناتوانی بر زندگی فرد														
<+/-0.1	55/5	48/3	59/8	59/8	57/3	خیر (۸۷)	بله (۱۱۸)	شدید و خیلی شدید (۸۵)	درآمد *	کم و متوسط (۲۹)				
	(14/3)	<+/-0.1	(14/7)	(19/1)	(18/8)		<+/-0.1							
	66/6	59/6	65/8	63/1	64/4									
	(12/3)	(13/2)	(16/9)	(17/0)	(15/1)									
** تأثیر ناتوانی بر زندگی فرد														
+/-0.13	61/2	55/8	59/+	55/1	52/3	شدید و خیلی شدید (۸۵)	بله (۱۱۸)	کم و متوسط (۲۹)	درآمد *	بالاتر از متوسط (۱۵)				
	(11/2)	+/-0.1	(11/3)	(14/7)	(15/0)		<+/-0.1							
	53/5	45/9	58/8	49/5	41/0									
	(15/0)	(14/8)	(20/4)	(18/8)	(14/-)									
** تأثیر ناتوانی بر زندگی فرد														
<+/-0.2	61/5	61/8	61/1	60/2	58/2	متوجه (۷۶)	کمی پایین تر از متوسط (۳۳)	پایین تر از متوسط (۲۵)	بالاتر از متوسط (۱۵)	متوجه (۷۶)				
	(12/1)	(17/5)	(22/8)	(19/2)	(18/5)									
	65/+	60/0	62/8	63/6	58/3									
	(12/1)	(12/5)	(17/3)	(18/2)	(20/1)									
	62/0	54/6	61/8	55/9	54/6		<+/-0.1							
	(13/2)	(13/5)	(18/0)	(17/9)	(16/2)									
	58/0	48/9	53/3	47/2	47/8									
	(15/9)	(14/-)	(18/3)	(19/3)	(17/0)									
** تأثیر ناتوانی بر زندگی فرد														
توانبخشی														

*ANOVA **t-test

جدول ۴. آمارهای توصیفی و آمارهای پایابی ابعاد پرسشنامه WHOQOL-BREF و WHOQOL-DIS

ابعاد	میانگین	انحراف معیار	ضریب α کرونباخ	شاخص همبستگی درون خوشنای (ICC)
جسمانی	۵۲/۹	۱۷/۱	۰/۸۲	(۰/۷۲-۰/۹۱) ۰/۸۴
روان‌شناختی	۵۴/۱	۱۹/۵	۰/۸۰	(۰/۷۲-۰/۹۱) ۰/۸۴
اجتماعی	۶۲/۳	۱۸/۴	۰/۸۳	(۰/۹۸-۰/۸۴) ۰/۷۱
محیط	۵۳/۱	۱۵/۱	۰/۷۷	(۰/۷۹-۰/۹۳) ۰/۸
ناتوانی	۶۰/۰	۱۴/۵	۰/۷۸	(۰/۶۶-۰/۸۹) ۰/۸۱

توانبخننی

این مطالعه، به نظر می‌رسد نسخه فارسی پرسشنامه WHOQOL-DIS در سالمندان مبتلا به ناتوانی از روایی و پایابی قابل قبول برخوردار باشد. مناسب‌بودن شکل و ظاهر پرسشنامه ۶۱ درصد در حد مطلوب، ۳۴ درصد در حد قابل قبول و ۴ درصد غیرقابل قبول ارزیابی شد که در این زمینه نقطه‌نظرات کارشناسان و اصلاحات لازم صورت گرفت و در نهایت، روایی ظاهری پرسشنامه، مورد قبول ۹۵ درصد از متخصصان قرار گرفت.

در این مطالعه، برای بررسی روایی محتوایی از دو روش لاوشة (۱۹۷۵) و والتس و بازل (۱۹۸۳) استفاده شد. با توجه به نتایج حاصل از روش لاوشة، ضرورت وجود کلیه سوالات در بررسی کیفیت زندگی سالمندان مبتلا به ناتوانی اثبات شد؛ بنابراین، هیچ سؤالی حذف نشد. در بررسی به روش والتس و بازل سوالات ۱۱، ۹، ۷، ۲۷، ۳۱ و ۳۵ از وضوح کافی و همچنین سوالات ۶، ۷ و ۹ از سادگی لازم برای گروه سالمندان مبتلا به ناتوانی برخوردار نبودند که بدین منظور اصلاحات، ساده‌سازی و روان‌سازی عبارات و جملات سوالات، برای گروه سالمندان مبتلا به ناتوانی با توجه به نظرات متخصصین و سالمندان انجام گرفت.

در بررسی روایی همگرا، همبستگی قابل قبول بین سؤال کیفیت زندگی کلی و حیطه‌های پرسشنامه SF-۱۲ با کلیه ابعاد پرسشنامه WHOQOL-DIS بهجز حیطه جسمی SF-۱۲ با بعد اجتماعی، وجود داشت. در مطالعه‌ای که «لوکاس کاراسکو» و همکاران (۲۰۱۱) در کشور اسپانیا روی ۱۴۹ فرد (حدوده سنی ۲۶-۸۶) با بیماری نورودژراتیو انجام دادند، میزان همبستگی ضعیفی برابر ۰/۳ با بعد اجتماعی به دست آمد [۱۲]. «کاسترو» و همکاران (۲۰۱۴) نیز در مطالعه‌ای که روی ۲۷۸ سالمند بزرگی انجام دادند، رابطه ضعیفی معادل ۰/۱۴ بین بعد اجتماعی پرسشنامه WHOQOL-BREF و حیطه جسمی SF-۳۶ گزارش کردند [۳۰]. این در حالی است که در مطالعه‌ای دیگر که توسط «رضایی» و همکاران (۱۳۹۲) روی ۱۶۰ فرد ناتوان با میانگین سنی ۱۹ \pm ۵۰ صورت گرفت، رابطه خیلی خوبی (۰/۶۷) بین حیطه جسمی SF-۱۲ با بعد اجتماعی وجود داشت [۳۱]. در کل، برآساس یافته‌های این مطالعه و مطالعه‌های دیگر، به نظر می‌آید که این پرسشنامه از روایی همگرای خوبی برخوردار باشد و قابلیت سنجش مفهوم کیفیت زندگی در افراد و سالمندان مبتلا به ناتوانی را داشته باشد.

بیمار و ناتوان هستند (جدول ۱).

در بررسی روایی همگرا، بین سؤال کیفیت زندگی کلی با ابعاد جسمانی، روان‌شناختی، محیط همبستگی مناسب و بین سؤال کیفیت زندگی کلی با ابعاد ناتوانی و اجتماعی همبستگی متوسط وجود دارد. حیطه روانی SF-۱۲ با بعد روان‌شناختی همبستگی خیلی خوب و با ابعاد جسمانی، ناتوانی و محیط، همبستگی خوب و همبستگی متوسطی با بعد اجتماعی دارد.علاوه براین، همبستگی خیلی خوبی بین حیطه جسمانی SF-۱۲ با بعد روان‌شناختی و ناتوانی و همبستگی ضعیفی با بعد اجتماعی وجود دارد (جدول ۲).

در بررسی روایی مقایسه گروه‌های شناخته شده، تفاوت میانگین در تمام عوامل اجتماعی-جمعیت‌شناختی در بعد اجتماعی معنادار نبود و اختلاف میانگین در بعد جسمانی برای عوامل جنسیت، گزارش سلامتی و ناتوانی توسط فرد، تأثیر ناتوانی بر زندگی و درآمد معنادار بود. در بعد روان‌شناختی اختلاف میانگین برای سطح تحصیلات، گزارش سلامتی و ناتوانی توسط فرد و میزان درآمد و در بعد محیط برای میزان تحصیلات و گزارش سلامتی و ناتوانی توسط فرد، میزان درآمد و تأثیر ناتوانی بر زندگی معنادار بود. در بعد ناتوانی نیز تفاوت میانگین برای گزارش سلامتی و ناتوانی توسط فرد، میزان درآمد و در بعد محیط و جنسیت معنادار بود. تنها در عامل سن هیچ گونه اختلاف معناداری دیده نشد (جدول ۳).

در بررسی همخوانی درونی، حداقل میزان α کرونباخ برای بعد اجتماعی ۰/۶۳ و حداقل میزان ۰/۸۲ کرونباخ برای بعد جسمانی است (جدول ۴). در بررسی پایابی آزمون-بازآزمون کمترین میزان ICC برای بعد اجتماعی ۰/۷۱ و بیشترین ICC برای بعد محیط ۰/۸۸ محاسبه شده است (جدول ۴) و حداقل میزان مورد قبول برای ICC ۰/۷۰ است [۲۹].

بحث

هدف اصلی این مطالعه، بررسی روایی و پایابی نسخه فارسی پرسشنامه WHOQOL-DIS بود. این مطالعه روی ۲۰۵ سالمند مبتلا به ناتوانی‌های قلبی-عروقی، نورولوژی، ارتوپدی، مغزی-عروقی و بیماری‌های عمومی ساکن شهر تهران انجام شد و برآساس یافته‌های

درون خوش‌های (ICC) با فاصله اطمینان (IC) ۰/۹۵ درصد استفاده شد. کمترین ICC برای بُعد اجتماعی با ۰/۷۱ و بیشترین ICC برای بُعد محیط با ۰/۸۸ است که نتایج به دست آمده می‌تواند حاکی از پایابی خوبی برای پرسشنامه WHOQOL-DIS در دفعات آزمون باشد.

نتیجه‌گیری

پرسشنامه WHOQOL-DIS که یک ابزار بین‌فرهنگی است و از روانی و پایابی خوبی در ارزیابی کیفیت زندگی سالم‌دان مبتلا به ناتوانی برخوردار است، به نظر می‌رسد نسبت به تغییرات کیفیت زندگی در سالم‌دان مبتلا به ناتوانی حساس باشد. با توجه به مدت زمان لازم برای پاسخ‌دهی، روش آسان استفاده از آن و دید کلی نگر آن در رابطه با کلیه ابعاد مربوط به کیفیت زندگی به ما این اجازه را خواهد داد که تأثیر اقدامات سازمان‌های مراقبت‌های بهداشتی و سلامت سالم‌دان مبتلا به ناتوانی را ارزیابی کنیم.

حدودیت‌ها و پیشنهادات

روش نمونه‌گیری در این مطالعه از نوع دردسترس بود و به دنبال آن، گروه‌های خاصی از سالم‌دان مانند سالم‌دان سکن آسایشگاه یا سالم‌دان بستری در بیمارستان در این مطالعه حضور نداشتند؛ بنابراین انجام این مطالعه در این گروه از سالم‌دان پیشنهاد می‌شود. علاوه براین، به دلیل شرایط ویژه زندگی سالم‌دان کهن‌سال بالای ۸۵ سال، تعداد کمی از آنها در این مطالعه شرکت نداشتند؛ از این‌رو، پیشنهاد می‌شود روانی و پایابی این پرسشنامه برای این گروه خاص از جامعه نیز صورت گیرد.

تشکر و قدردانی

از مرکز تحقیقات سالم‌دانی و تمامی کسانی که نگارنده‌گان مقاله را در اجرای این مطالعه یاری نمودند، کمال تشکر و قدردانی به عمل می‌آوریم.

منابع

- [1] United Nations. Population aging and development [Internet]. 2013 [cited 2013 Dec 25]. Available from: http://www.un.org/en/development/desa/population/publications/pdf/ageing/2012PopAgeingandDev_WallChart.pdf.
- [2] Riyahi MA. [Comparative study of the past and present status of the elderly in communities (Persian)]. Iranian Journal of Ageing 2008; 3(3):10-21.
- [3] Tak E, Kuiper R, Chorus A, Hopman-Rock M. Prevention of onset and progression of basic ADL disability by physical activity in

مقایسه میانگین گروه‌های شناخته شده، نشان داد که نمرات ابعاد پرسشنامه WHOQOL-BREF و WHOQOL-DIS (ابعاد جسمانی، روان‌شناختی، محیط و ناتوانی) در سالم‌دان سالم یا سالم‌دانی که اعلام کرده بودند، ناتوان نیستند در مقایسه با سالم‌دان بیمار یا سالم‌دانی که خود را ناتوان اعلام کرده بودند، بیشتر بود. این امر نشان‌دهنده کیفیت زندگی بالای سالم‌دان سالم و بدون ناتوانی در مقابل سالم‌دان بیمار و ناتوان است. افرادی که ناتوانی در زندگی آنها کمتر یا زیاد یا شدیدی گذاشته بود، کیفیت زندگی بالاتری داشتند.

طی مطالعه‌ای که لوکاس کاراسکو و همکاران (۲۰۱۱) انجام دادند و رابطه بین نمرات ابعاد پرسشنامه WHOQOL-DIS با ذهنیت خود فرد از ناتوانی و بیماری و میزان تأثیر آن روی زندگی شخص بررسی کردند؛ نتایج نشان‌دهنده این بود که افرادی که خود را بیمار یا ناتوان می‌دانستند از کیفیت زندگی پایین‌تری برخوردار بودند و همچنین، افرادی که ناتوانی روی زندگی آنها تأثیر بیشتری گذاشته بود، کیفیت زندگی پایین‌تری را نشان دادند [۱۲]. میزان درآمد، جنسیت و سطح تحصیلات در کیفیت زندگی مؤثر هستند؛ بدین ترتیب کیفیت زندگی زنان کمتر از مردان بود و با افزایش میزان درآمد و سطح تحصیلات، افراد کیفیت زندگی بالاتری داشتند. مطالعات مشابه نیز تأثیر عوامل شخصی، محیطی و اجتماعی را روی کیفیت زندگی سالم‌دان اعلام و تأیید کرده بودند [۳۲]. در رابطه با گروه‌های سنی، احتمالاً به دلیل نوع پراکنده‌گی تعداد سالم‌دان در گروه‌های سنی و عدم همپوشانی تعداد سالم‌دان در گروه‌های سنی، نتایج قبل انتظاری از تحلیل داده‌ها به دست نیامد؛ بنابراین، برای کسب اطلاعات بیشتر نیاز است در آینده تحقیقات بیشتری صورت بگیرد.

مقدار آلفای کرونباخ برای ابعاد پرسشنامه WHOQOL-DIS به جز بُعد اجتماعی (۰/۶۳) (۰/۶۳) قابل قبول بود. براساس یافته‌های «استرینر»^{۳۳}، میزان α کرونباخ در صورتی که تعداد آیتم‌ها محدود باشد، کمتر از ۰/۷۰ خواهد شد. میزان α کرونباخ به اندازه و تعداد آیتم‌ها در هر عامل و حیطه بستگی دارد و برای داشتن حداقل میزان α کرونباخ، چهار آیتم باید وجود داشته باشد؛ در حالی که بُعد اجتماعی α کرونباخ WHOQOL-DIS دارای سه آیتم است [۵ و ۱۲]. در مطالعات مشابه نیز میزان α کرونباخ برای بُعد اجتماعی کمتر از ۰/۷۰ به دست آمده است. در مطالعه‌ای که «بردمیر»^{۳۴} و همکاران (۲۰۱۴) روی ۱۶۲ فرد دچار ناتوانی جسمانی و ۱۵۶ فرد با ناتوانی ذهنی در برزیل انجام دادند، بُعد اجتماعی دارای آلفای کرونباخ ضعیفی (۰/۶۶) بود [۵]. همچنین، در مطالعه لوکاس کاراسکو^{۳۵} و همکاران (۲۰۱۱) که روی ۱۴۹ فرد با بیماری نورودژنراتیو انجام شده بود، میزان آلفای کرونباخ ۰/۶۷ محاسبه شد [۱۲].

به منظور بررسی پایابی آزمون-بازآزمون از شاخص همبستگی

37. Strainer
38. Bredemeier
39. Lucas-Carrasco

- [18] Lawshe CH. A quantitative approach to content validity. *Personnel Psychology*. 1975; 28(4):563-75.
- [19] Polit DF, Beck CT, Owen SV. Is the CVI an acceptable indicator of content validity? Appraisal and recommendations. *Research Nursing Health*. 2007; 30(4):459-67.
- [20] Squires A, Bruyneel L, Aiken HL, Van den heede K, Brzostek T, Busse R, et al. Cross-cultural evaluation of the relevance of the HCAHPS survey in five European countries. *International Journal for Quality in Health Care*. 2012; 24(5):470-5.
- [21] Montazeri A, Vahdaninia M, Mousavi SJ, Omidvari S. The Iranian version of 12-item Short Form Health Survey (SF-12): Factor structure, internal consistency and construct validity. *BMC Public Health*. 2009; 9(1):341-50.
- [22] Shah-Hosseini Z, Simbar M, Ramezan-Khani A, Majd HA. An inventory for assessment of the health needs of Iranian female adolescents. *Eastern Mediterranean Health Journal*. 2012; 18(8):850-856.
- [23] Power M, Green AM, Catchpole C, MacLeod J, Chatterji S, Lucas R. Development of the WHOQOL disabilities module. *Quality of Life Research*. 2010; 19(4):571-84.
- [24] Tucker G, Adams R, Wilson D. New Australian population scoring coefficients for the old version of the SF-36 and SF-12 health status questionnaires. *Quality of Life Research*. 2010; 19(7):1069-76.
- [25] Nejat S, Montazeri A, Holakouie Naieni K, Mohammad K, Majdzadeh SR. [The World Health Organization quality of Life (WHOQOL-BREF) questionnaire: Translation and validation study of the Iranian version (Persian)]. *Journal of School of Public Health and Institute of Public Health Research*. 2006; 4(4):1-12.
- [26] Üstün TB, Kostanjsek N, Chatterji S, Rehm J. Measuring health and disability: manual for WHO disability assessment schedule (WHODAS 2.0). Switzerland: WHO Library Cataloguing-in-Publication Data; 2010, pp: 4-20.
- [27] Shahbazy M, Mirkhani M, Hatamizadeh N, Rahgozar M. [Evaluate of disability in the elderly in Tehran (Persian)]. *Iranian Journal of Ageing*. 2008; 3(3):84-92.
- [28] Heravi-Karimooi M, Rejeh N, Foroughan M, Ebadi A. [Designing and determining psychometric properties of the Elder Neglect Checklist (Persian)]. *Iranian Journal of Ageing*. 2013; 8(3):25-34.
- [29] Haywood K, Garratt A, Schmidt I, Mackintosh A, Fitzpatrick R. Health status and quality of life in older people: a structured review of patient-reported health instruments. University of Oxford: Health DoP; 2004, pp: 19-21
- [30] Costa Castro P, Driusso P, Oishi J. Convergent validity between SF-36 and WHOQOL-BREF in older adults. *Revista de Saúde Pública*. 2014; 48(1):63-7.
- [31] Rezaee M, Arabi S, Sahaf R, Rassafiani M, Hosseini H, Mirzakhany N, et al. [Validity and reliability of the Persian version of measurement of the quality of life of people with disabilities (Persian)]. *Pejouhandeh*. 2014; 19(2):91-8.
- [32] Gabriel Z, Bowling A. Quality of life from the perspectives of older people. *Ageing and Society*. 2004; 24(5):675-91.
- community dwelling older adults: a meta-analysis. *Ageing Research Reviews*. 2013; 12(1):329-38.
- [4] Taghroodi Z, Sharifi K, Sooki Z. [Psychometric evaluation of Shah version of modified Barthel index in elderly people residing in Kashan Golabchi nursing home (Persian)]. *Journal of Kashan University of Medical Sciences*. 2011; 15(3):213-24.
- [5] Bredemeier J, Peretti Wagner G, Agranik M, Spalding Perez T, Fleck PM. The world health organization quality of life instrument for people with intellectual and physical disabilities (WHOQOL-DIS): Evidence of validity of the Brazilian version. *BMC Public Health*. 2014; 14(1):538-58.
- [6] Levasseur ML, St-Cyr Tribble D, Desrosiers J. Meaning of quality of life for older adults: Importance of human functioning components. *Archives of gerontology and geriatrics*. 2009; 49(2):91-100.
- [7] Bowling A, Banister D, Sutton S, Evans O, Windsor J. A multidimensional model of the quality of life in older age. *Aging Mental Health*. 2002; 6(4):355-71.
- [8] Gabriel Z, Bowling A. Lay theories of quality of life in older age. *Ageing and Society*. 2007; 27(6):827-48.
- [9] Alipoor F, Sajady H, Foruzan A, Biglarian A, Jaliliyan A. [Evaluate quality of life elderly people in region 2 of Tehran (Persian)]. *Iranian Journal of Ageing*. 2008; 3(3):10-21.
- [10] Borglin G, Edberg AK, Hallberg IR. The experience of quality of life among older people. *Journal of Aging Studies*. 2005; 19(2):201-220.
- [11] Peel N, Bartlett H, Marshall A. Measuring quality of life in older people: reliability and validity of WHOQOL- OLD. *Australasian Journal on Aging*. 2007; 26(4):162-7.
- [12] Lucas-Carrasco R, Pascual-Sedano B, Galan I, Kulisevsky J, Sastre-Garriga J, Gomez-Benito J. Using the WHOQOL-DIS to measure quality of life in persons with physical disabilities caused by neurodegenerative disorders. *Neuro-degenerative diseases*. 2011; 8(4):178-86.
- [13] Panaghi L, Abarashi Z, Mansoori N, Dehghani M. [Quality of Life and Related demographic factor of the elderly in Tehran (Persian)]. *Iranian Journal of Ageing*. 2009; 4(12):77-87.
- [14] Zheng QL, Tian Q, Hao C, Gu J, Lucas-Carrasco R, Tao JT, et al. The role of quality of care and attitude towards disability in the relationship between severity of disability and quality of life: findings from a cross-sectional survey among people with physical disability in China. *Health and Quality of Life Outcomes*. 2014; 12(1):1-22.
- [15] Lucas-Carrasco R, Den Oudsten BL, Eser E, Power MJ. Using the satisfaction with life scale in people with Parkinson's disease: a validation study in different European countries. *Hindawi Publishing Corporation Scientific World Journal*. 2014; 2014:1-7.
- [16] Koch A, Vogel A, Holzmann M, Pfennig A, Salize HJ, Puschner B, et al. MEMENTA-Mental healthcare provision for adults with intellectual disability and a mental disorder: A cross-sectional epidemiological multisite study assessing prevalence of psychiatric symptomatology, needs for care and quality of healthcare provision for adults with intellectual disability in Germany, A study protocol. *BMJ Open*. 2014; 4(5):48-78.
- [17] Power MJ, Green AM. Development of the WHOQOL disabilities module. *Quality of Life Research*. 2010; 19(4):571-84.

